

פרוטוקול מס' 37
מישיבת ועדת הכספים
שהתקיימה ביום ד', י' שבט תשי"ב
9.15, 6.2.52

משתתפים: י. גורי - היו"ד
א. ציזלינג
ז. סוזאייב
ח. אריאב
י. רוקח
י. נדר
י. פורדר
ק. לוז
א. הרצפלד
ש. דיין

6

נעדרים: ד. שרי
י. אפרתי
א.פ. גניחובסקי
פ. קלפר
פ. טנה

מזמנים: ד"ר לנדאו
ד"ר בדנמן
פר גלס
פר ספינק - משרד האוצר
פר בזק - מזכיר

סדר-היום: 1. תקנות הארנונה לפיצויי נזקי מלחמה
2. נפגעי מלחמת השחרור בירושלים
3. חוק לתקון סקודת מס-הכנסה.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

מינינו ועדת מאצא טשנה בת 3 חברים לענין תקנות הארנונה: שרי, אריאב, ציזלינג. מאחר שחבר הכנסת שרי חולה - אבקש את הד"ר לנדאו להסביר לנו את הסיכומים של ועדת המטנה.

ד"ר לנדאו: ועדת המטנה הכניסה רק שינויים קלים, והם:

בסעיף 1 הוחלט להוסיף את המלה "בפישרין" אחרי המלים "נזק שנגרם".

בסעיף 1(ג) נכתבה הנוסחה הבאה בקשר לסתננים: "עקב פעולות איבה אחרות בתקופה המתחילה ביום ו' בניסן תשי"ב (6.4.52) בתנאי שתביעת פיצויים לא תוגש לפני י"ב בתשרי תשי"ג (1.10.52)". השיקול היה שאי-אפשר לשלם את הנזקים שנגרמו על ידי סתננים עד עכשיו אולם צריך להבטיח את התשלום לפחות לעתיד. ההפסדים הם ~~למספר~~ והארנונה בצורתה הנוכחית איננה יכולה לכסות אותם.

שינוי אחר הוא בקשר להחכרה. הגדלנו במקצת את החשיבות: 3-7 שנים - יקבל הבעל 75% והחוכר 25%; 7-11 שנים - יקבל הבעל 65% והחוכר 35%; 11-15 שנים - יקבל הבעל 50% והחוכר 50%; 15-20 שנים - יקבל הבעל 35% והחוכר 65%; 20-25 שנה - יקבל הבעל 15% והחוכר 85%; לפעלה פ-25 שנה - יקבל החוכר 100%.

א.כ.ב.

ישיבת ועדת הכספים
6.2.52

ד"ר לנדאו:

בסעיף 2 (א) סעיפים קטנים (1), (2), (3), הקטנו את האחוז מ-15% ל-5%. ביחס למסעים הוכנסה עוד הקלה: כאשר שווי הנזק אינו עולה על 5% משווי של כל מסע שניזוק או של 3 דונם מסע ופחות.

סעיף 2 (ג): "האפוסרופוס על רכוש האויב, האפוסרופוס על נכסי נפקדים ואפוסרופוס על נכסי ברסנים לא יקבלו פיצויים אלא עבור נזק שנגרם אחרי יום ו' בניסן תשי"ב (1.4.52); וכל תביעה בנוגע לנזק כזה לא תוגש לפני יב' בתשרי תשי"ג (1.10.52). השווינו זאת לנזקים שהסתננות.

בסעיף 3 (א) (2) השינוי הוא: "כל סכום שקיבל הניזוק כפיצויים על הנזק שנגרם לנכסיו מאת הקרן הארצישראלית לביטוח הדדי לנזקי שעת חירום בע"מ או מאת מוסד מסלתי או מאת אדם אשר גרם את הנזק. לגבי התקופה הסתיימת ביום ו' בניסן תשי"ב (1.4.52) יש לנכות גם כל סכום שנתקבל מאת הסוכנות היהודית לא"י, קק"ל בע"מ, קרן היסוד לא"י בע"מ ומאת הוועד הלאומי לכנסת ישראל." הוצאנו את המסקה הפנכה כל שתנה וכל הענקה.

בסעיף 5 הכנסנו במקום המלה "להם" את המלה "לתביעה".

בסעיף 8 (ב) כתבנו: "כל ועדה תהיה בת 3, שאחד מהם ימונה על ידי שר האוצר, אחד על ידי שר הפנים ואחד על ידי שר המשפטים, וזה האחרון ישמש כיו"ר. חברי הוועדה לא יהיו מתוך המנגנון הציבורי, אלא אם שר המשפטים רואה אפשרות לסנות שופש כבא-כחו."

בסעיף 9 נוספה פסקה (ג), החשובה ביותר שהוכנסה: "על מקבלי הפיצויים, אשר לנזק לפלמי סחורות, יש להוכיח לשביעת רצונו של הפנהל שהתשלומים על חשבון הפיצויים יושקעו על ידם בשיקום הנכס. הפנהל ישקול את האפשרויות שסך הפיצויים נותן לשיקום הנכס והוא רשאי להסיל את השיקום על הכעל והחוכר ביחד אלא או על כל אחד מהם, ובהתאם לזאת ישלם את הפיצויים." היות והכסף בדרך כלל אינו מספיק לשקם את הנכס, ניתנה אפשרות של שיקול. בפסקה (א) כתוב שאם הנכסים אינם ניתנים לשיקום, אפשר להעביר את השיקום לנכסים אחרים.

לסעיף 11 (ג) נוספה עוד פסקה אצאצ בקשר לעונשים: "ד): לא טילא את חובת השיקום בהתאם לתקנה 9 (ג); דינו - אצ קנס עד 50 לירות או מאסר עד 3 חדשים או שני העונשים כאחד."

א. ציוליינג:

אני חולק על כמה סעיפים. בתוספת (ג) לסעיף 1 לא אכניס הסתייגות, אולם אני אינני חושב שצורך לשלם בעד נזקי ההסתננות. מבקש את שיקול דעתה של הוועדה. שגורפו רק אחרי 1.4.52.

הי"ר יינגר:

אני מצטרף לדעתו של חבר הכנסת ציוליינג. דעת הוועדה היתה שיש לשלם בעד נזקי ההסתננות, ואינני חושב שצריכה להיות הפליה.

ד"ר לנדאו:

יש כאן שני שיקולים: (א) כל היישובים בגבולות שהם ברובם של הסוכנות היהודית, קיבלו הוראה לא לשלם את הארנונה, ואם לא אצא שילמו - אין הם יכולים לקבל כסף. (ב) הארנונה בצורתה הנוכחית לא תוכל לשלם בעד כל הנזקים הרבים. היקף ההכנסה הוא בערך 2,500,000 ל"י, ואם רוצים שההכנסה תספיק - צריך להביא הצעה מתאימה לשינוי החוק.

ש. דיין:

השאלה איננה: האם יש כסף או אין. השאלה היא: האם זה צורך או לא? אפשר לתת לכל אחד פחות אם אין כסף, אבל אי-אפשר לתת לשטר יותר ולשני לא כלום.

ק. לוי:

האם נעשתה הערכה של הנזקים האלה?

ד"ר לנדאו:

שר האוצר העריף אותם ב-700,000 ל"י.

הסוכנות בעצם כיסתה את הנזקים,
והשאלה היא האם הסוכנות יכולה לנוא

ק. לונג:

כתובע?

ח. אריאג:
אני הייתי בין הראשונים שחשבו כי
אין להגדיל בין זבאות פדירים ובלתי
פדירים. ישנה כאן הגבלה האופרת כי שר הבטחון יכול לאשר כי הנזק נגרם
על-ידי סטתנבים. הסוכנות כפעש כיסתה את הפסדיה ואפשר להכליל את כל
הנזקים סטתנבים ולא רק פה-1 באפריל 1952. אפשר להגיד כי התשלום יתחיל
לחול פה-1 באוקטובר 1952, ועד אז אפשר להכין הערכה אמיתית.

הנחלט: לפחוק את המלים "בתקופה שהתחילה ביום ו'
כניסן תשי"ב (1 באפריל 1952) בפעיק 1(ג).

א. צינולינג:
אני מתנגד ל-50% הנזכרים בסעיק 2.
אם ישנה התפרצות בפניה אחת של הארץ
והפינה הזאת נהרסת - מדוע זריכה אותה פינה לסבול ב-50% ולא משלמים את
הנזק כולו? אני מציע שיהיה כתוב "שמונים אחוז" אולם בתנאי ששר האוצר
רשאי מתקופה לתקופה, באישורה של ועדת הכספים, להגדיל את גובה שיעור
הנזק המשתלם.

ק. לונג:
הצעתי היא לכתוב "לא פחות מ-50%".
בפקרים פטוייסים אפשר יהיה להגדיל.

ש. דיין:
אני מציע שיהיה כתוב "לא פחות מ-50%"
ולא יותר מ-70%.

ד"ר לנדאן:
גם 50% הם מעטפה גדולה מאוד, ואסור
לנו להתחייב על סכום שלא נוכל לשלם.
האוצר איננו מוכן לקבל על עצמו את המעטפה הזאת. דבר זה יגרום ללחץ ניכר
סד הציבור, שלא נוכל לעמוד בו.

י. דוקח:
מה ערך ה-50% של הנכס, לאחר ארבע שנים,
בפנב המטבע כפי שהוא פיום? אני מציע
שהיה כתוב "בין חמישים לשבעים אחוז". את החמישים ישלמו פיר, ואם ימצאו
לנכון לשלם עוד עשרה או עשרים אחוז, יוכלו לשלם זאת בתקופה יותר מאוחרת.

ד"ר לנדאן:
אין ברצתנו להאריך את תקופת קיומו
של המנגנון הזה ללא צורך.

הינ"ר י. גורי:
אם אפשר ליצור מרחק גדול יותר פדי בין
כסים ההכנסה וההוצאה. כל התיקונים
אינם פתאיימים למציאות. ישנה סכנה של לחץ ואשלייה.

ח. פדרר:
אנו מדברים על שישה של ביטוח, והעיקר
שהיה אמון. אם האוצר יזכיה לנו כי
התיקונים האלה יהיו סכנה לקיום והבטחות - לא נוכל להצביע בעד התיקונים.

ח. אריאג:
יש כאן שני נידונים: האוצר והניזוק.
חמישים אחוז מסווי הנפס לפני ארבע
שנש, פהוים לא יותר מעשרה אחוז כיום, ונוסף על כך, פחייבים את בעל
הנפס לשקם אותו. לעומת זאת יכולים להצטרך בקרן הארנונה כספים - אי-אפשר
לדעת פה יקרה. אני מציע לקבל את הצעת חבר הכנסת דוקח.

א.ב.

ד"ר ברגמן:

אין זה ביטוח כמו בחברת ביטוח.
זהו ביטוח הדדי. אלה שלא ניזקו
חייבים לשלם לאלה שניזקו. אם מוציאים להגדיל את אבאאזהפיצויים, ברור כי
צריך להגדיל את התשלום. השאלה היא אם ועדת הכספים מוכנה לכך. חמישים
האחוזים של היום, יפסיקו אולי בקושי לתשלום בעד הנוזקים שעברו.

ד"ר לגראנו:

אין זה ענינו של האוצר, אלא של
האנשים שהבטיחו את נכסיהם. כאשר
דנו על בעיית המורדים, עשו חשבון שאם המורד יהיה 1,2 לבנינים, נגיע
לתשלום של 2,400,000 ל"י לשנה. הקטנו את המורד ל-0,4. לא יהיו לנו איפוא
יותר מ-400,000 ל"י לשנה. פאין נקח כפי לשלם?

בעד העתיד יקבל הניזוק פיצויים מיד,
ואי-אפשר לחשב חמישים אחוזים כעשרה אחוזים. בנוגע לעבר, לא התחייבה
הממשלה מאומה.

הינ"ר י. גרני:

יש לנו ארבע נוסחאות: 50%; לפחות
50%; בין 75% ל-80%; ו-בין 50%
ל-70%, עם הזכות לשלם את העודף מעל ל-50% בפעם אחרת.

הוחלט: לכתוב: "לפחות 50%".

א. ציזלינג:

אני עובר לסעיפים-קטנים (1), (2),
ו-(3) בסעיף 2(א). כאן ישנה אסליה
לרעת המשק הקיבוצי. אם יש לבעל רפת פרטי עשר פרות והנזק יהיה 10%,
הוא יקבל 50% מסווייה של פרה אחת. במשק הקיבוצי, היות וישנה רפת אחת
לכל המשפחות, ובה, למשל, כמה פרות, הרי אם הנזק יהיה 5%, לא יקבלו כלל
פיצויים בעד חמש פרות. הוא הדין במחסנים של הפרושים.

ח. אריאב:

הקטנו את האחוז מ-15% ל-5%, ומסילא
נפתרה השאלה. במסעים העמדנו את
המינימום על שלושה דונם, כלומר, שאבאא שבנזק של 5% מסמך של שלושה דונם,
לא ישפלו בכלל. אין אנו יכולים לעשות אולי הדבר בנוגע לרפתות. אפשר
לפתור את השאלה בסכום אבסולוטי - אבל לא רק למשק המטותף. אפשר להגיד,
חמישה אחוז, אבל לא פחות מסכום מסויים.

ט. לונ:

אני מפנים לדעתו של חבר הכנסת ציזלינג
לבני משק מטותף, אבל לדעתי כל הסעיף
הזה - לאחר שהפסיתו את האחוז מ-15 ל-5 - הוא מאבד את כל חריפותו
ואשר למחוק אותו בכלל. השענה היא שבנזקים פעושים כל כך לא בדאי
למנגנון לשפל. אבל את החישוב - אם זה חמישה אחוז או יותר - צריך יהיה
לעשות בלאו הכי, ולכן אפשר כבר לשלם את הנזק.

ד"ר לגראנו:

כל חברות הביטוח אינן מסלמות נזק
כאשר הוא קטן ביותר. לבני אבאא
פלאי מחודרת נאמר כי לא ישולם לאדם אלא לפי הנהגותו. שום משק לא הצהיר
על פלאי המחודרת הפלא שלו. אם נקבע מינימום כזה - נאלץ את המשקים, על-ידי
כן להצהיר על הפלאי השלם, כי יהיו להם יותר סיכויים לקבל בשעת הנזק.

הינ"ר י. גרני:

ישנה הצעה למחוק את הסעיף; ישנה
הצעה לבצע אחוז בסייג של סכומים
אבסולוטיים; ישנה הצעה לקבוע רק סכום אבסולוטי.

הוחלט: למחוק את הסעיף, (א) (2) ו-(3).

א. ציזלינג:

סעיף 2(ג): אני מערער על זכותם
של האפוסרופטים ליהנות מהפיצויים
ולהשוות אותם למצב של הנפגעים על-ידי הפסתננים. אני מציע שהאפוסרופטים

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
6.2.52

א. ציזלינג:

הנ"ל, ונוסף על כך הממשלה הבריטית שהחזיקה בנכסים עד תאריך שביתת הנשק - לא יהיו פיצויים.

ד"ר לגדאון:

לממשלה הבריטית אין כאן דכוש, אלא בניית הצירויות והקונסוליות. בנוגע לאלו, ישנו הסכם אגאא הדדי שאין משלמים פסים - ומסילא אין נהנים מן הפיצויים.

י. דנסקה:

אם מכניסים בחשבון את הממשלה הבריטית, צריך להכליל גם את כל שאר הממשלות הזרות.

ענין שני: שוב שביאיים בחשבון את נכסי הנפקדים. הדבר נוגע לפרדסים ולבתים מוכרים, שבהם גרים ואותם מעבדים יהודים. חוכרים אלה משלמים את הארנונה - ועליהם ליהנות מסבה.

התיקון של חבר הכנסת ציזלינג - נחתה.

א. ציזלינג:

סעיף 9(ב): מה פירוש הדבר שהמנהל ישקול את האפשרויות של שיקום הנכס? אינני מבין את הדבר.

ד"ר לגדאון:

אם אדם יקבל פעם 5,000 ל"י בעד נכס שהיה שווה בזמן הנזק - לפני כ-4 שנים - 10,000 ל"י - כיצד יוכל לשקם אותו? אם המנהל יראה שאין אפשרות לשיקום - יוכל לשחרר את קבל הפיצויים מכך.

א. ציזלינג:

בנוגע לסעיף 10, יש לי תיקון שכני: לכתוב "לנכות במקום לזקוף כנגד".

ד"ר לגדאון:

הניסוח ייעשה במשרד המשפטים.

הי"ר י. גורני:

בזאת סיימנו את הדיון בתקנות הארנונה, ואבקש את הד"ר לגדאון להניא את הסיכומים בענין זה.

ד"ר לגדאון:

בענין ציזוקים שנכסיהם נמצאים מחוץ לשטח המדינה, סיכמה ועדת המסנה את עבודתה בהערות מספר. נתבקשתי להכין חומר בכדי לדעת את הכב האנשים התובעים פיצויים. התביעות ומכומי הנזקים מסוגי מסחר תעשייה ובנין מסתכמות ב-456 תביעות פרטיות על סכום כולל של 619,491 ל"י, ותביעות פטוטרות בסך 550,000 ל"י. התביעות ומכומי הנזקים במשלשלים מסתכמות ב-988 תביעות בסך כולל של 695,000 ל"י, מזה פירשנו 205 תביעות בסך של 198,083 ל"י. אא הפירושים יחולקו בין חברי הוועדה. לדעתנו ההערות הן מוגזמות מאד, כי יכלנו להסתמך רק על עדות הניזוקים, ואנו מקווים שלא נצטרך לשלם יותר מ-500,000 ל"י או קצת לפעלה מזה. שילמנו כבר סכום של 80,000 ל"י. אנו מציעים לחלק את הסכומים בצורה הבאה: אלה שטבלו נזקים עד 200 ל"י - נשלם להם כהעמקה את כל הנזק; נזקים עד 250 ל"י - יקבלו הענקה בשיעור של 75% מהנזק; נזקים עד 500 ל"י - 60% מהנזק; בעד נזקים עד 1,000 ל"י נשלם 50%, ולמעלה מ-1,000 ל"י - 40%.

בעד משלשלים נשלם: עד 100 ל"י - 100%; עד 250 ל"י - 60%; עד 1,000 ל"י - 50%; למעלה מ-1,000 ל"י - 30%.

הי"ר י. גורני:

אני משיל ספק בכך אם אפשר יהיה לחסל את התביעות בחצי פיליון לירות. אני מבקש מהד"ר לגדאון להכין לנו עד יום ד' הבא הצעה מדוייקת פחות או יותר בנוגע לסכומים, בנוגע לפירוש של התביעות מ-1,000 ל"י ומעלה; להפריד בין דהיסיים ובין החי ולהפריד בין בניני

ישיבת ועדת הכספים
6.2.52

ד"ר ברגמן: יש להוציא מחשבון השכירים את אלה שאינם שייכים לשכירים, ומהחברות את אלה שאינם כלל בעלי חברות. יש להגדיל בין חברות כמו חברות נפט ובין בתי-קפה או חנויות. צריכות להיות 4 קטגוריות: שכירים סמך; חברות גדולות - עשירים - סמך; ואחרים; לא את כל סט-ההכנסה משלמים העובדים השכירים.

בסעיף 1 (א) השינוי הוא במה שלא כתוב פה. הוצאנו את המלים "קצנת כיבודים". עד עכשיו היו דמי הייצוג פשוטים סט-הכנסה, ואיננו רוצים לקיים את זאת יותר. דמי-ייצוג פשוטרים אלו פותחים פתח רחב להברחה, על ידי הסכמים בין המעביד והעובד וכדומה. על-ידי ביטול שחרור זה נחסוך כ-500,000 ל"י.

א. זילינג: מה בענין שחרור דמי הייצוג לשופטים, שרים וחברי כנסת? מה בענין דמי נסיעה

של פועלים לעבודתם?

י. פורר: מה הנימוק לשינוי זה? לפעמים הכרחיים דמי-הייצוג לאדם. מדוע עליו לשלם סכינו כאשר הוא מקבל אורחים בשביל החברה שבה הוא עובד? אני רוצה לקבוע שדוקא אנשים אלה שהיו מקבלים עד עכשיו דמי-ייצוג, אין להם הקלות רבות, כי אלה הם בעלי ההכנסה של 1,800-2,000 ל"י לשנה - שרוב העומס נוטל עליהם.

לכן שאלתי היא: מה היא ההצדקה לכך? אני קובע שנוודאי אין הצדקה לכך נגד אנשים אלה שבין כך לא קיבלו הנחות.

י. רוסק: אי-אפשר לתת לאנשים כסף ואחר-כך לקחת אותו מהם. אנשים הפקבלים דמי-ייצוג הם אנשים לא צעירים, שהגיעו כבר לדרגה סטויימת בעבודתם. לאנשים כאלה יש לעתים קרובות הוצאות סיוטרות, שנשבילן הוא מקבלים את דמי הייצוג; הזמנת אורחים לביתם - בשביל החברה; חליפות סיוטרות; ארוחות בבתי-פלון וכדומה. אני חולק על כך שביטול דמי-הייצוג יחסכו לאוצר חצי מיליון לירות. אני הייתי מציע דוקא להגדיל זאת

י. מונאיב: גם אני אינני מבין את הדבר. אנו רוצים למשוך הון זר - ולקבל כראוי את התיירים הבאים הנה, לשם כך. לא תמיד אפשר לקבל אדם כזה במשרד, בתנאים שלנו, ויש צורך לאנשים העוסקים בדבר בהוצאות סיוטרות - והן רבות. אי-אפשר לנהל חשבון של פרושות על כל הוצאה והוצאה. אינני רוצה עכשיו להרחיב את הדיבור על מטרות סט-הכנסה, אבל אם שר האוצר חשב שהתיקונים האלה יהיו לטובת הציבור - הרי שהוא שעה.

הי"ר י. גורני: אני אינני יכול לתמוך בערעור פסיבות אחדות: (א) דמי הייצוג משמשים אחד הציבורות של הברחה, כפי שהסביר הד"ר ברגמן; (ב) גם אם במקומות שיש לקבוע את דמי-הייצוג, מתעוררת השאלה: באיזה שיעור לקבוע אותם? (ג) עלינו לשאול את עצמנו: ומה על קופת המדינה? אם נקל על כולם בתשלום סט-הכנסה, פנין ניקח את הסכום שקבענו להשיג ממס זה?

אני מתנגד, אפוא, לערעור הזה, אף-על-פי שאני מסכים שיש בו פטירת הצדק.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
6.2.52

ד"ר ברמון:

יש שוענצם שהפקיד אינו יכול להיות סמסכרתו, אין הוא יכול לחסוך. אי-אפשר להגיד שבמקרה זה אפשר לעשות חסכון דרך מס-הכנסה. פקיד אצאק שקיבל עד עתה 200 ל"י דמי-ייצוג משוחררים מס-הכנסה - יקבל כעת 400 ל"י, וישלם 200 מהן מס-הכנסה.

המסכורת שמקבל הפקיד הגבוה ביותר במס-הכנסה היא 116,674 ל"י לחודש - ברושו. אתם מנינים שאי-אפשר לדרוש מאדם שיחיה על 90 לירות בחודש נשו - הוא אצאק ואשתו וללדיו, ומצד שני ישחודא אנשים אחרים מס-הכנסה על 200 ל"י. לאאאאא

אתם שועננים ש-500,000 ל"י זה חשבון טוב. אני יודע שקרוב ל-300 אצא פקידים מקבלים דמי-ייצוג רק במסשלה. אתם בעצמכם יוצרים חוב של אנשים שאמנם שייכים לפקידות - לעובדים - אבל חיים לפי רפה שאיננה מתאימה של תנאי הארץ כפי שהם כיום. או שכולם יקבלו מסכורת טובה - או אף אחד לא יקבל. ישנן חברות ש-20% מפקידיהן מקבלים דמי-ייצוג. אי-אפשר לדרוש משופט שיפטר אדם על אי-תשלום מס-הכנסה בעד דמי-ייצוג בשעה שהשופט עצמו מקבל דמי-ייצוג משוחררים מס-הכנסה. ישלמו כולם מס - חוק אחד צריך להיות לכולם.

הי"ד י. גורני:

לפני שאני נועל את הישיבה, ברצוני להחזיר את הוועדה לענין הערבות לויצ'ו בסכום של 100,000 ל"י. נשאלו שתי שאלות:
(א) מה הן פטרות ההלוואה?
(ב) מה הם הבטחונות?

המטרה: הקמת פוסדות ויצ'ו והרחבתם. אשר לבטחונות - קבלתי מסר מפי"ב סכתב: "בירתי וקיבלתי תשובה כדלקמן:

- (1) האוצר אינו שואל בדבר הבטחונות כלפי הבנק המלווה. גם במקרה הקונקרטי של ויצ'ו לא רשמו את הנ"ל. מסתבר שהבטחונות לגבי הלוואה זו הם - הכנסות ויצ'ו בארץ ובחו"ל;
- (2) במסך שנתיים וחצי לא שאלה ועדת הכספים, בזמן אישור ערבויות, בדבר בטחונות.

אסרנו אתמול שברצונה של ועדת הכספים לקיים דיון מקיף על שאלת הערבויות, אולם בינתיים אינני חושב שיצונו לדחות את הערבות הזאת.

י. רוסק:

ברצוני לציין שחק"ל, למשל, שעברה את התמיכות שלה. ההכנסות של ויצ'ו אינן מהוות בטחונות. אולם אני מחייב את הערבות.

הרחלט: לאשר את הערבות לויצ'ו העולמית בסך 100,000 ל"י.

הי"ד י. גורני: הישיבה סגורה.

(הישיבה נועלה בשעה 12.15.)